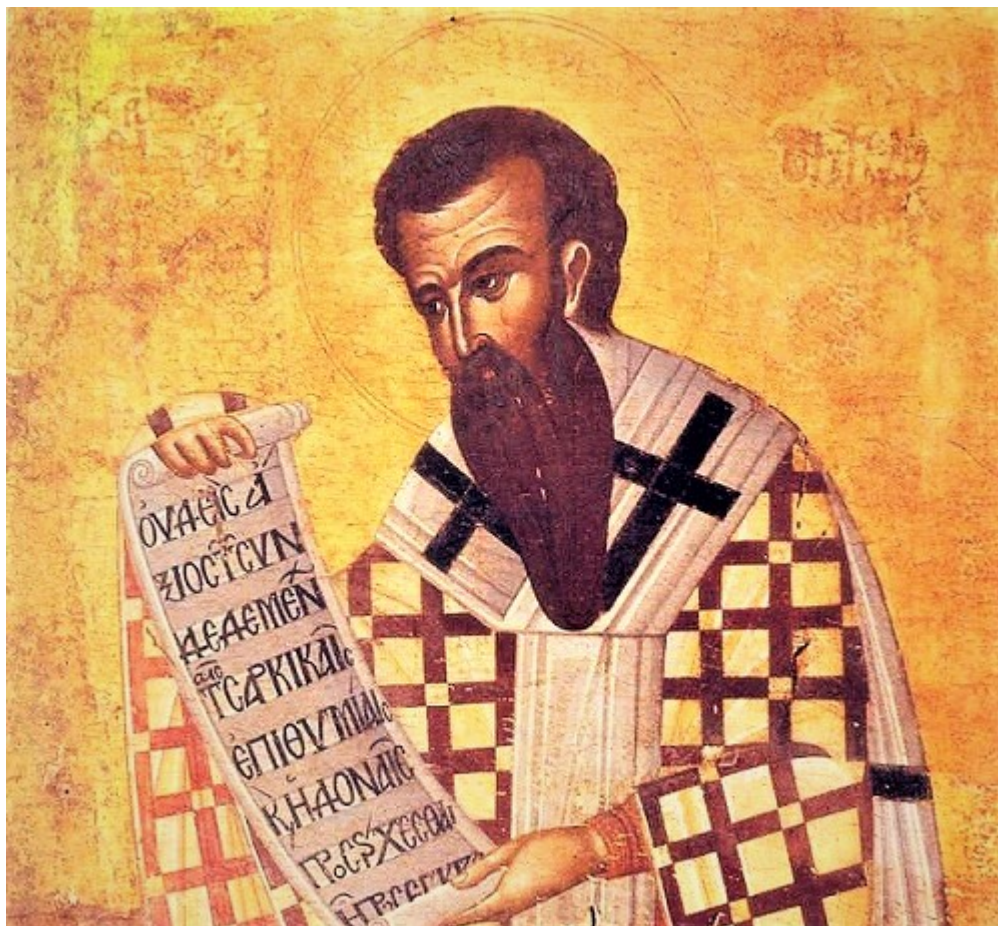

9 Οκτωβρίου 2019

Μέγας Βασίλειος: Η διάνοια είναι επιρρεπής προς την αμαρτία και εύκολα ολισθαίνει προς αυτή!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Ο Μέγας Βασίλειος.

Όπως, στην περίπτωση των ασθενέστερων σωμάτων, οι προνοητικοί γιατροί τα ασφαλίζουν με προληπτικές συνταγές, έτσι και ο Πλάστης ενεργεί.

Αυτός, αφού είναι ο αληθινός ιατρός των ψυχών και των σωμάτων, με ισχυρότερα μέτρα εξασφαλίζει τη διάνοια. Ξεύρει Αυτός ότι το όργανο αυτό της ψυχής μας είναι επιρρεπές προς την αμαρτία και εύκολα ολισθαίνει προς αυτή. Γι' αυτό και το περιφρούρησε με περισσότερα προστατευτικά μέτρα.

Οι πράξεις του σώματος απαιτούν και χρόνο και ευκαιρίες, και κόπους προσωπικούς και έμπρακτη βοήθεια από άλλους. Όμως οι κινήσεις και τα σκιρτήματα της διανοίας επιτελούνται σε χρόνο μηδέν, χωρίς κόπο, χωρίς διαπραγμάτευση και η κάθε στιγμή του χρόνου είναι γι' αυτή κατάλληλη.

Κάποτε μάλιστα κάποιος, που θεωρούσε τον εαυτό του σοβαρό και σπουδαίο και παρουσίαζε εξωτερικά μίαν επίπλαστη σωφροσύνη, ενώ περιστοιχιζόταν από τους θαυμαστές των αρετών του, βρέθηκε μ' ένα αόρατο σκίρτημα της καρδιάς του στον τόπο της αμαρτίας. Αντίκρουσε με την φαντασία του τα μελετώμενα. Φαντάσθηκε κάποια απρεπή συμπεριφορά, και στο κρυφό της καρδιάς του εργαστήρι είδε ξεκάθαρα και ζωηρή σκιαγράφησε μέσα του την ηδονή, αν και παράμεινε αμαρτύρητη κι αναπόδεικτη για τους άλλους.

Μέχρι τότε όμως; Μέχρι να έλθει Αυτός που φανερώνει τα έργα του σκότους κι

αποκαλύπτει των καρδιών τα θελήματα. Φυλάξου λοιπόν, μήπως σκεφτείς πονηρά και παρανομήσεις.

Γιατί, «όποιος βλέπει, μια γυναίκα μ' επιθυμία πονηρή, έχει κι όλας διαπράξει μέσα του μοιχεία μ' αυτήν». Οι σωματικές αμαρτίες ανακόπτονται από πολλά εμπόδια, ενώ οι κατά πρόθεση και διάνοια αμαρτίες ολοκληρώνονται τάχιστα.

Όπου λοιπόν караδοκεί ο άμεσος κίνδυνος για αμαρτία στη σφαίρα της διάνοιας, τάχιστη μας δίνεται και η φρούρηση. Έντονα προσφέρεται η διακήρυξη: «μήπως σκεφτείς πονηρά και παρανομήσεις»!

Απόσπασμα από την Ομιλία του Μεγάλου Βασιλείου «Εις το 'Πρόσεχε Σεαυτώ'». Η νεοελληνική απόδοση του κειμένου είναι του Οικονόμου, π. Κωνσταντίνου Κούκου, Στρόβολος 2005.